

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010122
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5916010122.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkyň JUDr. Eriky Bebčákovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2021 sťažnosť odsúdeného X. A. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 7.12.2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 7.12.2020 zrušuje a okresnému súdu ukláda, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Ružomberok uznesením, č.k. 1T/21/2016-782 zo dňa 7.12.2020 rozhodol podľa § 420 Tr. por. s poukazom na § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 52 ods. 1 Tr. zák. tak, že odsúdený X. A. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariaďuje mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017, pričom na výkon tohto trestu ho senát zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený X. A. v priebehu skúšobnej doby nevedol riadny život. Nesplnil uloženú povinnosť nahradiť škodu poškodeným a v priebehu skúšobnej doby sa dopustil 10-tich priestupkov, napriek tomu, že v skúšobnej dobe počas výkonu probačného dohľadu bol probačným a mediačným úradníkom opakovane upozornený na to, že má viesť riadny život. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/21/2016-600 zo dňa 5.4.2017 bol X. A. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným K. V. a P. V. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 38.000,- Eur. Oboch poškodených súd so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a sám konajúc rozsudkom rozhodol tak, že X. A. uznal vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 3 roky. Zároveň bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej K. V. vo výške 3.000,- Eur a poškodenému P. V. vo výške 15.000,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody boli poškodená K. V. a P. V. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaní na civilný proces. Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 28.10.2020 vyjadrila nesúhlas s prípadným osvedčením sa odsúdeného A. v skúšobnej dobe. Okresný súd Ružomberok ako súd vecne a miestne príslušný dňa 10.11.2020 nariadil vo veci termín verejného zasadnutia na deň 7.12.2020. Odsúdený prevzal predvolanie na verejné zasadnutie dňa 13.11.2020. Okresnému súdu bolo dňa 3.12.2020 doručené elektronické podanie

označené ako žiadosť o odročenie verejného zasadnutia zaslané k sp.zn. 1T/21/2016 s prílohou - plnomocenstvom, v ktorom odsúdený X. A. splnomocnil advokáta JUDr. Jána Vrbu, AK O. na jeho zastupovanie v tomto konaní. Obhajca odôvodnil žiadosť o odročenie verejného zasadnutia tým, že odsúdený si dňa 3.12.2020 zvolil jeho osobu za obhajcu, vrátane zastupovania na verejnom zasadnutí o osvedčení alebo neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Poukázal pritom na ustanovenie § 292 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého deň, čas a miesto verejného zasadnutia určí predseda senátu tak, aby osobe, ktorá na verejné zasadnutie dala svojim návrhom podnet, osobe, ktorá môže byť rozhodnutím priamo dotknutá, obhajcovi a prokurátorovi, zostala od doručenia predvolania na verejné zasadnutie alebo od upovedomenia lehota aspoň 5 pracovných dní na prípravu. To neplatí pri sťažnosti proti uzneseniu o nevezatí obvineného do väzby. Odsúdený si zvolil obhajcu 3.12.2020 a termín verejného zasadnutia bol stanovený na deň 7.12.2020. Na základe zákonného ustanovenia Trestného poriadku má odsúdený právo, aby mal jeho obhajca lehotu aspoň 5 pracovných dní na prípravu na verejné zasadnutie. Z uvedeného dôvodu obhajca žiadal odročiť verejné zasadnutie na neskorší termín. Totožné písomné podanie so žiadosťou o odročenie verejného zasadnutia bolo doručené dňa 4.12.2020 Okresnému súdu Ružomberok. K vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného okresný súd zhrnul, že na verejné zasadnutie dňa 7.12.2020 sa nedostavil odsúdený X. A., ktorý mal doručenie vykázané a lehotu na prípravu zachovanú, predvolanie na verejné zasadnutie odsúdený prevzal dňa 12.11.2020. Dňa 3.12.2020 v elektronickej podobe a následne 4.12.2020 v písomnej podobe bola súdu doručená žiadosť obhajcu odsúdeného o odročenie termínu verejného zasadnutia. Dôvodom žiadosti bolo zachovanie lehoty na prípravu u obhajcu v zmysle § 292 ods. 4 Tr. por. Súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného s poukazom na to, že podľa § 36 ods. 4 Tr. por., za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obvinený. Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd následne uznesením rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. K podmienkam vykonania verejného zasadnutia okresný súd uviedol, že odsúdenému X. A. bolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie s dostatočným časovým predstihom a odsúdený bol poučený o práve zvoliť si obhajcu spomedzi advokátov a zároveň bol poučený aj v zmysle § 40 ods. 2 Tr. por. Súd zdôraznil, že za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá sám odsúdený. Týmto zákonným ustanovením sa stanovila zodpovednosť obvineného za včasnosť zvolenia obhajcu a uvedené zákonné ustanovenie bolo zavedené do právneho poriadku práve s cieľom zabrániť obštrukciám a obmedzením možnosti špekulatívnej žiadosti obvinených a jednoznačne vymedziť zodpovednosť zabezpečenia svojho práva na obhajobu v súlade s legitímnym záujmom na procesnej efektívite trestného konania, na vykonanie úkonov trestného konania bez zbytočných prieťahov. Odsúdený mal dostatok času, aby v primeranej dobe si mohol obhajcu zvoliť. Na druhej strane prevzatie a zastupovanie zo strany advokáta v dobe, kedy je už nariadený termín verejného zasadnutia a jeho následná žiadosť o jeho odročenie z dôvodu zachovania prípravnej lehoty nepovažuje súd za súladné s profesionálnou etikou advokáta. Navyše lehota na prípravu na verejné zasadnutie bola v prípade odsúdeného A. zachovaná. Z tohto dôvodu súd verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu, keď v prípade odsúdeného boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Okresný súd na verejnom zasadnutí následne vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to záverečnej správy probačného úradníka Okresného súdu Prešov, súčasťou ktorej bol aj odpis z registra trestov, údaje z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, správa OO PZ Veľký Šariš, správy z obce, v ktorej má odsúdený evidovaný trvalý pobyt, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Humenné, sp.zn. 2T/37/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 8To/28/2019 a uznesenie Okresného súdu Prešov, sp.zn. 2OdK/93/2020 zo dňa 14.2.2020. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že odsúdený X. A. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia probačným dohľadom nevedol riadny život a takisto nesplnil príkaz spočívajúci v povinnosti zaplatiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Ako vyplýva z vykonaných dôkazov odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil viacerých priestupkov, a to 10-tich v súvislosti s porušením povinnosti účastníka cestnej premávky. V jeho prípade nešlo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho spôsobu života, napriek tomu, že bol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom opakovane postihovaný za spáchanie priestupkov. Ďalšou skutočnosťou, ktorá súd v konečnom dôsledku viedla k rozhodnutiu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, je nesplnenie jeho povinnosti spočívajúcej v príkaze zaplatiť poškodeným spôsobenú škodu. Odsúdený v priebehu skúšobnej doby nevykonal žiaden úkon smerujúci k náhrade spôsobenej škody, jeho žiadosť zo dňa 4.8.2020 adresovaná súdu s tým, aby mu súd poskytol kontaktné údaje na poškodených, vyhodnotil ako účelovú. O tejto skutočnosti nasvedčuje aj uznesenie Okresného súdu Prešov, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka a zároveň bolo rozhodnuté o jeho oddlžení, pričom návrh na vyhlásenie konkurzu spolu s oddlžením dlžníka nespôsobuje zánik povinnosti odsúdeného zaplatiť poškodeným vzniknutú škodu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote písomným podaním zo dňa 14.12.2020, doručeným okresnému súdu dňa 14.12.2020 podal sťažnosť prostredníctvom obhajcu odsúdený X. A.. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že odsúdený namieta postup predsedu senátu v tejto trestnej veci, ktorý konal od začiatku vedenia trestného konania zaujato voči odsúdenému a konal tak až do vydania napadnutého uznesenia. Poukázal na to, že už v predvolaní na verejné zasadnutie je uvedené, že ide o predvolania na verejné zasadnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čím súd prejudikoval výsledok konania už v predvolaní na verejné zasadnutie zo dňa 10.11.2020. Odsúdený namieta, že súd napriek žiadosti odsúdeného o odročenie verejného zasadnutia vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu. Odsúdený pritom oznámil súdu, že si dňa 3.12.2020 zvolil obhajcu, aby ho zastupoval vo vyššie uvedenej trestnej veci vrátane zastupovania na verejnom zasadnutí. Odsúdený mal právo na to, aby jeho obhajca mal lehotu aspoň 5 pracovných dní na prípravu na verejné zasadnutie a odsúdený navyše chcel, aby sa verejného zasadnutia zúčastnil jeho obhajca, ktorého si kvôli tomu zvolil na zastupovanie, nakoľko ide o závažné rozhodovanie o slobode odsúdeného. O túto možnosť predseda senátu obral odsúdeného, pretože napriek žiadosti o odročenie verejného zasadnutia, ktorá bola súdu doručená pred konaním verejného zasadnutia, verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu vykonal. Došlo zo strany súdu týmto postupom k odmietnutiu spravodlivosti a práva konať pred súdom. V ďalšom odsúdený poukazoval na článok 48 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu. Odsúdený v sťažnosti ďalej poukazoval na skutočnosti, ktoré sú v prospech odsúdeného a odôvodňujú osvedčenie odsúdeného v skúšobnej dobe. Odsúdený ku dňu podania sťažnosti nedisponuje číslami bankových účtov a ani adresami aktuálneho pobytu poškodených, aby mohol škodu uhradiť. Ani súd odsúdenému neposkytol súčinnosť, pričom odsúdený nemá prostriedky a možnosti na to, aby sa dopátral k údajom potrebným na úhradu škody bez pomoci súdu. Podľa jeho názoru postačuje pri uložení povinnosti nahradiť poškodeným škodu v kombinácii s uložením podmieneného trestu odňatia slobody, ak odsúdený vykoná kroky smerujúce k tomu, aby podľa svojich schopností a možností plnil povinnosť uloženú mu v skúšobnej dobe. Namieta aj tú skutočnosť, že predseda senátu v napadnutom uznesení zamietol bez odôvodnenia možnosť predĺženia skúšobnej doby, keď konštatoval, že neprichádza do úvahy. Odsúdený v závere namieta poučenie v napadnutom uznesení, v ktorom je nesprávne uvedené: „ proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline“. V danom prípade nebol odsúdený, ani jeho obhajca osobne prítomný na verejnom zasadnutí pri vyhlásení uznesenia, preto mal súd správne v poučení uviesť, že sťažnosť možno podať do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia. V danom prípade nie je daná záruka nestrannosti a objektívnosti v rozhodovaní zo strany predsedu senátu tým, že súd nerešpektoval žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, aby vypočul odsúdeného a dal mu možnosť sa vyjadriť k podmienkam osvedčenia sa v skúšobnej dobe. Takýto postoj sudcu podľa názoru odsúdeného by mal viesť k tomu, že sudca by mal byť vylúčený z ďalších úkonov trestného konania v predmetnej veci. Na základe vyššie uvedených skutočností odsúdený žiada, aby Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 7.12.2020 a vo veci rozhodol sám tak, že vyhlási, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil alebo alternatívne vráti vec Okresnému súdu Ružomberok, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne vyjadril podaním zo dňa 16.12.2020, v ktorom sa stotožnil s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/21/2016 zo dňa 7.12.2020, považuje ho za zákonné a správne a navrhol sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného X. A. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodná, avšak z sčasti z aj iných dôvodov, ako uvádzal odsúdený.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že na verejnom zasadnutí okresného súdu, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, bolo porušené právo odsúdeného na obhajobu, pretože súd prvého stupňa verejné zasadnutie vykonal aj napriek tomu, že odsúdený prostredníctvom

obhajcu súdu doručil žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, na ktorú však okresný súd nereagoval žiadnym spôsobom. Súčasne súd vykonal verejné zasadnutie s poukazom na ust. § 40 ods. 2 Tr. por., hoci o uvedenom odsúdeného vopred nepoučil. Zistené pochybenie sa dotklo aj jednej z podstatných zložiek práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Právo na obhajobu je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Právo na obhajobu upravuje aj čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v trestnom konaní boli objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo. Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane.

Právo na obhajobu okrem iných zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivo rozhodnúť (§ 2 ods. 10 Tr. por.), povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu poučiť obvineného o práve na obhajobu a poskytnúť mu plnú možnosť na jeho uplatnenie (§ 34 ods. 5 Tr. por.).

Podstatným dôvodom, na ktorom okresný súd založil vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu aj napriek ospravedlneniu, je poukaz na aplikáciu § 36 ods. 4 Tr. por. V zmysle tohto zák. ust. § 36 ods. 4 Tr. por. za včasnosť zvolenia obhajcu ako aj za včasnosť žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr. por. zodpovedá obvinený. Pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

V konkrétnostiach tejto trestnej veci krajský súd z obsahu spisu zistil, že konajúcemu súdu bola dňa 3.12.2020 zaslaná žiadosť o odročenie verejného zasadnutia spolu s plnomocenstvom advokáta, ktorého dňa 3.12.2020 splnomocnil na zastupovanie odsúdený X. A.. Je nepochybné, že odsúdený bol s dostatočným časovým predstihom predvolaný na termín verejného zasadnutia, (od 13.11.2020, kedy mu bolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie) a zároveň využil svoje právo zvoliť si obhajcu a uplatňovať svoje práva jeho prostredníctvom (byť osobne prítomný na verejnom zasadnutí a predniesť skutočnosti, ktoré považuje za dôležité pred rozhodnutím súdu o osvedčení alebo neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Odsúdený je povinný obhajcu si zvoliť riadne a včas v zmysle § 36 ods. 4 Tr. por., ako na to poukázal súd prvého stupňa. Za podstatnú však nadriadený súd považuje povinnosť súdu (a orgánov činných v trestnom konaní) poučiť obvineného o práve na obhajobu a poskytnúť mu plnú možnosť na jeho uplatnenie (§ 34 ods. 5 Tr. por.), čo v konkrétnom prípade absentuje, nakoľko okresný súd odsúdeného nepoučil aj podľa § 36 ods. 4 Tr. por., ktoré ustanovenie v konečnom dôsledku aplikoval a vykonal verejné zasadnutie napriek ospravedlneniu obhajcu odsúdeného.

Krajský súd má za to, že pokiaľ okresný súd neakceptoval žiadosť obhajcu odsúdeného o odročenie verejného zasadnutia, o tejto skutočnosti mal neodkladne informovať obhajcu, pre krátkosť času aj elektronickým spôsobom, vzhľadom na to, že obhajca mal vedomosť o termíne verejného zasadnutia a s okresným súdom prioritne komunikoval elektronickým podaním. Obhajca a odsúdený sa verejného zasadnutia nezúčastnili, okresný súd však konal v ich neprítomnosti napriek prezentovanému záujmu zo strany odsúdeného a obhajcu tohto verejného zasadnutia sa osobne zúčastniť a predniesť dôvody, pre ktoré by mal súd rozhodnúť o osvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom.

V tejto súvislosti nadriadený krajský súd rezultuje, že ak predseda senátu súdu prvého stupňa i napriek uvedenému verejné zasadnutie vykonal a po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí vyhlásil napadnuté uznesenie, tak krajský súd konštatuje vážne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu spočívajúce v porušení práva odsúdeného na obhajobu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom bolo zistené také pochybenie pri aplikácii procesného práva súdom prvého stupňa, pre ktoré musel postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušiť a uložiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Nedodržanie predpisov procesného práva, upravujúcich právo odsúdeného na obhajobu, znamená takú podstatnú chybu konania, ktorá sama o sebe mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť výroku napadnutého uznesenia. V rámci ďalšieho procesného postupu bude teda povinnosťou súdu prvého stupňa opätovne a zákonným spôsobom vykonať verejné zasadnutie a na tomto po vykonanom dokazovaní znovu rozhodnúť o osvedčení alebo nariadení výkonu trestu u odsúdeného.

Krajský súd k sťažnostným námietkam odsúdeného spočívajúcim v prejudikovaní rozhodnutí súdu, pri neúplnom označení predmetu konania v predvolaní na verejné zasadnutie neuvedením alternatívnych možností osvedčenie/neosvedčenie v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uvádza, že ide o formálny nedostatok bez akéhokoľvek vzťahu k budúcemu rozhodnutiu súdu, pretože súd rozhoduje v zmysle zákonných ustanovení upravujúcich jeho konanie a nie podľa všeobecného označenia na predvolaní. K nepresnému poučeniu v závere uznesenia o možnosti podať sťažnosť v lehote 3 pracovných dní od jeho vyhlásenia, krajský súd poznamenáva, že okresný súd bude povinný tento nedostatok odstrániť tak, aby poučenie bolo súladné s ustanovením § 187 ods. 1 Tr. por. Poučenie v uznesení doručenom procesným stranám nemá za následok porušenie práva na obhajobu, z dôvodu, že odsúdený podal sťažnosť prostredníctvom obhajcu v zákonom stanovenej lehote.

Záverom krajský súd upozorňuje okresný súd na nesprávnu aplikáciu ust. § 420 Tr. por. v rámci rozhodnutia, keď uvedené zákonné ustanovenie z procesného hľadiska upravuje postup súdu pri rozhodovaní o osvedčení resp. neosvedčení v skúšobnej dobe pri podmienenom odsúdení, čo nie je tento prípad. V danom prípade je namieste aplikácia § 419 ods. 1 Tr. por., nakoľko sa rozhoduje o osvedčení resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe pri podmienenom odsúdení s probačným dohľadom.

Zároveň bude prvostupňový súd pred rozhodnutím vo veci povinný sa vysporiadať s námietkou zaujatosti vznesenou voči konajúcemu predsedovi senátu v sťažnosti zo dňa 14.12.2020 (č.l. 795 - 799). Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.